

Živo

Jedna joj zvijezda
osvjetljava trbuh

i žena priznaje
da je vrijeme
za milost onog što je živo.

Rađa
sanjanu stvarnost,
obećanje koje može
i koje voli.

Golubica siječe
nebo
kao da nas ohrabruje
da kličemo pobjedi,

budućnosti
koja više ne će uvenuti.
Unamuno

Žuran glas
odlaska; krv.
Sedam se puta
razlijeva duša
u ruci
kojom se borim

i kojom milujem.

Ovdje sam;
poput djeteta koje sve daje
vrtim se po tvojoj
rani punoj napuklina.

To je glas postojanja i patnje,
pjesniče tmurnih
nesreća.

Opraštam
onima koji su svoje košulje
ukrasili orlovima

jer znam da te narod
nikad ne će napustiti.

Trump

Izbjeći ću
epitete
(ali ne i ironiju).

Drugi,
čija je doktrina zdravija,
hvale njegove besprijekorne
postupke.

(Imaju pravo
začepiti si nos).

U očima
mnoštva koje
zaziva Krista
nalazi se brvno

ali oni i dalje slijede
Donalda.

(Imaju pravo
gledati samo lijepa
brda).

C'est la vie?

Alfredo Pérez Alencart rođen je 1962. u Puertu Maldonadu u Peruu. Od 1987. radi kao profesor radnog prava na Sveučilištu u Salamanki, a od 2005. član je Kastiljske i Leonske akademije. Od 1998. koordinira Iberoameričke pjesničke susrete koji se održavaju u Salamanki. Objavio je 16 zbirka poezije. Dobitnik je mnoštva nagrada. Pjesme su mu prevedene na pedeset jezika. Na hrvatskom je 2016. u prijevodu Željke Lovrenčić i u izdanju Naklade Đuretić izišla njegova knjiga *Tu je nebo*. (Ž.L.)